

ŠÉF WHO, TEDROS ADHANOM GHEBREYESUS V SOBOTU OZNÁMIL CELÉMU SVĚTU „ROZHODL JSEM SE“

- CZ24 News | 26. července 2022

V roce 1445 nastoupil ve španělské Valencii čtrnáctiletý chlapec Rodrigo do svého prvního zaměstnání jako „sakristán“ místní katedrály.

Stát se sakristánem byla docela velká zodpovědnost, zvláště pro kluka; Rodrigo měl v podstatě na starosti účetnictví, záznamy a cenný majetek katedrály. Nebyl to však obyčejný čtrnáctiletý kluk.

Rodrigo byl členem významného rodu Borgiaů, což byla něco jako rodina Clintonů v 15. století. Není tedy divu, že mladý Rodrigo rychle stoupal v církevních kruzích.

V roce 1455, když bylo Rodrigovi 24 let, se jeho strýc Alonso stal papežem Kallixtem III. Téměř okamžitě poté byl Rodrigo jmenován biskupem ve Valencii, poté kardinálem a nakonec vicekancléřem celé katolické církve.

Tuto funkci zastával více než tři desetiletí, během nichž svůj úřad plundroval k osobnímu prospěchu.

Rodrigovo korupční jednání bylo natolik legendární, že se jeho příjmení (Borgia) stalo v italštině synonymem pro úplatkářství, nepotismus a morální degeneraci.

Během svého působení ve funkci vicekancléře zplodil sedm nemanželských dětí s mnoha milenkami. Pravidelně organizoval a navštěvoval orgie, včetně těch, které se údajně konaly ve Vatikánu.

Rozdával úřady svým zkorumpovaným rodinným příslušníkům, vydíral své odpůrce a dokonce využíval papežskou armádu k potlačení svých nepřátel.

A co víc, všichni to věděli. Rodrigo Borgia se ani neobtěžoval skrývat prohřešky... byl to známý zločinec.

Ale na tom nezáleželo. Získal takovou moc, že když přesně před 530 lety, 25. července 1492, zemřel papež Inocenc VIII., kardinálské kolegium zvolilo novým papežem Rodriga Borgia.

Když se rozšířila zpráva, že novým papežem se stal zkorumpovaný Rodrigo Borgia, lidé byli naprosto znechuceni.

Bylo to v době, kdy důvěra v katolickou církev rychle klesala. Rodrigo Borgia (dnes známý jako papež Alexandr VI.) byl jen jedním z příkladů většího problému v církvi.

Církevní představitelé všude prodávali úřady, kradli peníze a pokrytecky porušovali příkázání, která hlásali svým stoupencům.

Lidé to věděli. Nebyli hloupí. Věděli, že jim jejich „vůdci“ lžou. Věděli, že hniloba a korupce jsou hluboké.

Zní vám něco z toho povědomě?

[Vezměme si mimořádné investiční schopnosti předsedkyně Sněmovny reprezentantů USA Nancy](#)

[Pelosiové](#). Pardon, myslím „manžela“ Pelosiové, jehož výnosy na burze dělají z Warrena Buffetta hloupého amatéra.

Jeho posledním velkým obchodem byl nákup akcií výrobce čipů Nvidia těsně předtím, než se Kongres rozhodl hlasovat o nové legislativě, která Nvidia zdarma zásobuje státními penězi.

Pelosiová samozřejmě trvá na tom, že svému manželovi žádné rady ohledně akcií neposkytuje.

Nikdo jí nevěří. Všichni vědí, že je to prolhaná podvodnice. A přesto se léta a léta drží na nejvyšších mocenských postech.

Podobně si lidé všímají globálních elit, které létají soukromými letadly na klimatické konference, aby mohly mluvit o tom, [jak přimět rolníky jíst brouky a plevel](#), aby se snížily emise CO₂.

Lidé si také všimli, že ministerstvo spravedlnosti otevřeně zvažuje, zda s obviněním prezidentova syna z korupce a daňových trestných činů počká až na volby v polovině volebního období, pokud ho vůbec obviní.

A přesto bylo totéž ministerstvo spravedlnosti pověřeno stíháním rodičů, kteří se zlobí, že jejich děti jsou indoktrinovány školními osnovami.

Lidé si také všimli, když se jejich centrální bankéři zapojili do něčeho, co se rovná obchodování s důvěrnými informacemi... a přitom byli naprosto bezradní a nekompetentní ohledně inflace.

Poslední dva roky si lidé všímali zjevných lží a pokrytectví v souvislosti s pravidly uzamčení COVID-19. Politici a úředníci veřejného zdravotnictví křičeli na veřejnost, aby nosila roušku, a pak si ji okamžitě sundali, když si mysleli, že kamery už nejsou v záběru.

Řekli lidem, aby zůstali doma a krčili se strachy, ale pak pro sebe uspořádali lukrativní politickou sbírku (kalifornský guvernér Gavin Newsom)... nebo si jen zašli ke kadeřníkovi (Pelosiová), protože „svou osobní hygienu беру velmi vážně“ (starostka Chicaga Lori Lightfootová).

O víkendu se sešel výbor Světové zdravotnické organizace, aby určil, zda toto ohnisko opičích neštovic představuje „mimořádnou událost mezinárodního významu pro veřejné zdraví“ neboli „PHEIC“.

Po několikahodinovém jednání výbor NEROZHODL, že opičí neštovice jsou PHEIC.

Jedná se o výbor „odborníků“, tj. lidí, kteří byli Světovou zdravotnickou organizací speciálně vybráni, aby v tomto výboru pracovali, protože jsou uznávaní a mají odborné znalosti v oblasti veřejného zdraví a infekčních nemocí.

A výbor odborníků nepovažoval opičí neštovice za ohrožení veřejného zdraví.

Už více než dva roky nám říkají, abychom věřili vědě a odborníkům. Teoreticky by to tedy měl být konec příběhu.

Generální ředitel Světové zdravotnické organizace Dr. Tedros Adhanom však vydal vlastní příkaz, kterým výbor odborníků zrušil.

„Rozhodl jsem se,“ řekl v sobotu Dr. Tedros světu, „že celosvětová epidemie opičích neštovic představuje mimořádnou událost v oblasti veřejného zdraví, která vyvolává mezinárodní obavy.“

Takže... zapomeňte na všechno, co říkali o důvěře v odborníky. Zřejmě bychom měli věřit

odborníkům jen do té doby, než nějaký výše postavený politik vyřeší vědecké otázky za nás všechny. Ten rozhodl.

Je opravdu zvláštní, že si tito lidé stále myslí, že jsou důvěryhodní.

Tedrosovi ani Světové zdravotnické organizaci nikdo nevěří. Nikdo nevěří Kongresu. Důvěra v téměř všechny významné instituce, včetně velkých technologických společností, médií, bank, škol a dokonce i zdravotnického systému, v posledních několika letech prudce klesla.

To však není důvod k zoufalství. Svět se v této situaci už jednou ocitl.

Na přelomu 14. a 15. století také klesala důvěra a sebedůvěra. Rodrigo Borgia – papež Alexandr VI. – byl všeobecně opovrhován. A byl jen příznakem nedůvěry, kterou lidé vůči církvi pocítovali.

Ale příliv a odliv se obrátil.

Jen o několik let později napsal Martin Luther svých slavných 95 tezí a zahájil tak novou éru ve světě.

Historikové toto období dějin nazývají reformací a v jeho průběhu se rychle oslabila moc a autorita církve, což připravilo půdu pro renesanci a další období.

Osvícenství, v němž nové inovace výrazně zlepšily kvalitu života.

Je důležité si uvědomit, že reformace by nebyla možná, nebýt relativně nové technologie, která se v Evropě objevila – knihtisku.

Poprvé v historii mohly nové myšlenky kolovat po celém kontinentu a být široce rozšířeny během několika týdnů. Tiskařský lis dokonce umožnil číst díla autorů, kteří byli zakázáni (a úřady se neostýchaly zlikvidovat každého, koho považovaly za hrozbu).

Dnes máme podobnou míru nedůvěry jako lidé v roce 1500. Máme také podobné rozvíjející se technologie. A nemluvím jen o internetu, který je jako novodobý knihtisk.

Máme také relativně novou technologii, jako je blockchain, která byla navržena speciálně pro maximalizaci důvěry a decentralizace. A to je teprve na začátku.

Život na počátku 15. století musel vypadat dost bezútěšně. Důvěra byla na dně a lidé byli frustrováni.

Domnívám se, že jsme nyní v podobné situaci. Ale to také znamená, že jsme na prahu nové renesance... a že stará mocenská struktura je na odchodu.

Lidé jako Tedros, Pelosiová, bezradní centrální bankéři a celá jejich parta se ze všech sil snaží, aby se oni sami a jejich úřady staly bezvýznamnými. A daří se jim to.

AUTOR: Simon Black

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news